

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o **maloleté deti L. K.**, narodeného X. a **L. K.**, narodenú X., obe bytom ako ich matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom : Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici, deti rodičov : **M. K.**, toho času bývajúceho v Č., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. L. S., advokátkou so sídlom V., a **M. K.**, bývajúcej v B., o **úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom**, vedenej na Okresnom súde Senica, pod sp.zn. 4 P 87/2009, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 14. apríla 2010 sp.zn. 23 CoP 8/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie otca **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Senica rozsudkom z 10. decembra 2009 č.k. 4 P 87/2009-43 zveril mal. L. K., narodeného X. a L. K., narodenú X. do osobnej starostlivosti matke, ktorá bola zaviazaná deti zastupovať a spravovať ich majetok, s účinnosťou od 19. mája 2009. Určil povinnosť otcovi platiť výživné na maloletého L. vo výške 200 eur, na maloletú L. vo výške 150 eur, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom 19. mája 2009. Určil zároveň nedoplatok na výživnom od 19. mája 2009 do 30. novembra 2009. Rozsudkom upravil styk otca s maloletými L. K. a L. K. tak, že otec je oprávnený sa s nimi stretávať dvakrát v mesiaci od piatka od 18.00 hod. do nedele do 17.00 hod., z toho jeden víkend v dobe od 2. do 12. dňa v mesiaci, druhý víkend v dobe od 19. do 27. dňa v mesiaci, každoročne počas letných prázdnin od 2. júla od 10.00 hod. do 9. júla do 19.00 hod., každoročne od 2. augusta od 10.00 hod. do 9. augusta do 19.00 hod., každoročne 25. decembra od 10.00 hod. do 19.00 hod. s tým, že matka je povinná deti na styk s otcom

pripraviť, otcovi odovzdať v určený čas a otec je povinný deti vrátiť matke riadne a včas. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Trnave rozsudkom zo 14. apríla 2010 sp.zn. 23 CoP 8/2010 (v znení opravného uznesenia krajského súdu zo dňa 21. apríla 2010), na odvolanie matky rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa úpravy styku s maloletými deťmi zmenil tak, že upravil styk otca s deťmi na 6 mesiacov po právoplatnosti tohto rozhodnutia tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým L. každú párnú sobotu od 09.00 hod. až do nedele do 18.00 hod., a s maloletou L. každú párnú nedeľu od 16.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky v rámci úpravy styku s maloletým L., naďalej po uplynutí šiestich mesiacov tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým L. každú párnú sobotu od 09.00 hod. až do nedele do 18.00 hod., a s maloletou L. každú párnú sobotu od 09.00 hod. do 18.00 hod. bez prítomnosti matky v rámci úpravy styku s mal. L.. Otec je oprávnený sa stýkať s L. počas letných prázdnin od 2. júla od 10.00 hod. do 9. júla do 19.00 hod. a od 2. augusta od 10.00 hod. do 9. augusta do 19.00 hod. každý rok. Matka je povinná deti na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať v určený čas otcovi pred jej bydliskom v začiatok styku (prvých 6 mesiacov je povinná byť prítomná pri styku s mal. L. každú párnú nedeľu od 16.00 hod. do 18.00 hod.), otec je povinný deti v určený čas matke riadne a včas vrátiť pred jej bydliskom.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie otec maloletých detí. Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. K prípustnosti dovolania uviedol, že nakoľko bol napadnutým rozhodnutím zmenený rozsudok súdu prvého stupňa, dovolanie je prípustné podľa § 238 ods. 1 O.s.p. Samotné dovolanie odôvodnil ustanovením § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Dovolateľ bol toho názoru, že rozsudok krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pretože odvolací súd nezobral do úvahy odopieranie dcéry otcovi zo strany matky (čo spôsobilo súčasnú situáciu vo vzťahu otec - dcérka, t.j. že sa takmer nevidia), nezobral do úvahy účelovosť správy psychologičky predloženej matkou, nezohľadnil prácu otca v zahraničí a jeho možnosť realizovať styk len v konkrétnych dňoch, ktoré zohľadnil v rozhodnutí prvostupňový súd. Odvolací súd nedostatočne zistil skutkový stav, na základe čoho prišlo k následnému nesprávne právnemu posúdeniu veci. Výsledkom je rozsudok odvolacieho súdu so zlou vykonateľnosťou, ktorý podľa názoru otca nie je v záujme maloletých detí, naopak, na základe jeho aplikácie môže dôjsť k väčšiemu odcudzeniu maloletých detí od otca,

v konečnom dôsledku práva jedného rodiča, otca, ktorému neboli deti zverené do osobnej starostlivosti, obmedzuje.

Matka maloletých detí, ani kolízny opatrovník sa k dovolaniu otca nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1, druhá veta O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.) alebo ak ide o rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu síce vykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 O.s.p., pretože ide o zmeňujúci rozsudok, avšak v posudzovanej veci ide o prípad, v ktorom je prípustnosť dovolania vylúčená v zmysle § 238 ods. 4 O.s.p. Ide totiž o vec upravenú Zákonom o rodine, pričom nejde o rozsudok o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva o zapretí rodičovstva alebo o osvojení. Z uvedeného vyplýva, že procesná prípustnosť dovolania je v posudzovanom prípade vylúčená priamo zo zákona.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným).

Dovolateľ žiadne bližšie okolnosti existencie niektorej z citovaných procesných väd neuviedol, a ani v dovolacom konaní vady takejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' ani z tohto ustanovenia.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že odvolací súd nedostatočne zistil skutkový stav a jeho rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že uvedené námietky nespôsobujú existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. Námietky účastníka konania, ktorými vytýka súdu existenciu tzv. inej vady a omyl pri aplikácii práva, treba považovať za dovolacie dôvody podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., ktoré však sami o sebe prípustnosť dovolania nezakladajú. Skutočnosť, že by konanie bolo postihnuté tzv. inou vadou, resp. že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

So zreteľom na vyššie uvedené dôvody možno uzavrieť, že dovolanie otca smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému podľa § 238 O.s.p. prípustné nie je; keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.).

O trovách dovolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s ustanoveniami § 224 ods. 1 a § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p., lebo ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. novembra 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová